

16.09.2012 - KATECHEZA 55: NA CZYM POLEGA DONIOSŁOŚĆ EUCHARYSTII W ŻYCIU CZŁOWIEKA?

Katechizm Kościoła Katolickiego przypomina nam odwieczną prawdę, że Eucharystia jest sercem i szczytem życia Kościoła, gdyż Chrystus łączy w niej swój Kościół i wszystkich jego członków ze swoją ofiarą uwielbienia i dziękczynienia, którą na krzyżu złożył Ojcu raz na zawsze: poprzez tę ofiarę Chrystus wlewa obficie łaski zbawienia na swoje Ciało, którym jest Kościół.

Wielu współczesnych ludzi, staje przed tym najświętszym misterium ustanowionym przez Jezusa, jakim jest Eucharystia, nie rozumiejąc do końca w czym uczestniczą, choć chcą uczciwie spełnić chrześcijański obowiązek. Grozi nam także bierne uczestnictwo bez zaangażowania serca. Może pojawiać się także pokusa traktowania Mszy św. jako okazji do przeżyć artystycznych.

Reforma liturgiczna po Soborze Watykańskim II i wydany Katechizm Kościoła Katolickiego chce nam ukazać wielkie dzieło Boże uobecnione dla naszego zbawienia w liturgii Mszy świętej. Eucharystia właściwie pojmowana staje się czymś wielkim i najważniejszym. Dla wierzącego jest ona, według określenia Soboru, „szczytem, do którego zmierza działalność Kościoła, a jednocześnie jest źródłem, z którego wypływa cała jego moc” (KL 10). Kościół realizuje w tym sakramencie swoją posługę składania Bogu Ofiary Ciała i Krwi Chrystusa, a jednocześnie wokół tego misterium koncentruje swoją działalność zbawczą wobec ludzi i świata. Gromadząc się na liturgii eucharystycznej wierni podobnie jak apostołowie zebrani podczas Ostatniej wieczerzy wykonują wobec Boga najdoskonalszy akt kultu. Ta „Wielka Tajemnica Wiary”, w której dokonuje się takie uświęcenie ludzi, którzy zawierzili Chrystusowi, winna być ciągle przedmiotem dziękczynienia wspólnoty Kościoła za dar obecności Mistrza wśród swoich uczniów.

Sprawowanie Eucharystii, wielkiej tajemnicy wiary, stanowi ośrodek życia chrześcijańskiego zarówno całej społeczności Ludu Bożego, jak i dla poszczególnych jej wspólnot. Oznacza to, że Kościół w sprawowaniu Eucharystii odnajduje siebie i swoje posłannictwo zbawcze wobec świata. Dzięki niej stwarza klimat do kształtowania chrześcijańskiej dojrzałości swoich członków. Jeśli wierzący uczyni z Mszy św. centrum, to wszystko w jego życiu nabiera celowego ukierunkowania i sensu.